शुक उवाच ॥ एतावदुक्त्वा भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ।
अदितिर्दुर्लभं लब्ध्वा हरेर्जन्मात्मनि प्रभोः ।
उपाधावत् पतिं भक्त्या परयाकृतकृत्यवत् ॥ २१ ॥
स वै समाधियोगेन कश्यपस्तदबुध्यत ।
प्रविष्टमात्मनि हरेरंशं व्यवितथेक्षणः ॥ २२ ॥
सो ऽदित्यां वीर्यमाधत्त तपसा चिरसंभृतं ।
समाहितमना राजन् दारुण्यग्निं यथानिलः ॥ २३ ॥
अदितेर्धिष्ठितं गर्भं भगवन्तं सनातनं ।
हिरण्यगर्भो विज्ञाय समीडे गुह्यनामभिः ॥ २४ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ जयोरुगाय भगवन्नुरुक्रम नमो ऽस्तु ते ।
नमो ब्रह्मण्यदेवाय त्रियुगाय नमो नमः ॥ २५ ॥
नमस्ते पृश्निगर्भाय वेदगर्भाय वेधसे ।
त्रिनाभाय त्रिपृष्ठाय शिपिविष्टाय विष्णवे ॥ २६ ॥
त्वमादिरन्तो भुवनस्य मध्यमनन्तशक्तिं पुरुषं यमाहुः ।
कालो भवानाक्षिपतीश विश्वं स्रोतो यथान्तःपतितं गभीरं ॥ २७ ॥
त्वं वै प्रजानां स्थिरजङ्गमानां प्रजापतीनामसि संभविष्णुः ।
दिवौकसां देव दिवश्च्युतानां परायणं नौरिव मज्जतो ऽप्सु ॥ २८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
अष्टमस्कन्धे श्रीभगवदवतारं नाम
सप्तदशो ऽध्यायः ॥